

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/106/2012
Identifikačné číslo spisu:	6010200401
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6010200401.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Švarcom, advokátska kancelária so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 41, proti žalovanému: Poľovnícke združenie BUKOVINA PONIKY, so sídlom Malá Stráňa 32, 976 33 Poniky, zastúpeného advokátom Aequitas, s.r.o., Na Troskách 26, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného a to Uznesenia z mimoriadnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 14. augusta 2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20. apríla 2012, č. k. 24 S/49/2010-100, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/49/2010-100 zo dňa 20. apríla 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia členskej schôdze Poľovníckeho združenia BUKOVINA PONIKY zo dňa 14. augusta 2009, ktorým bolo potvrdené kárne opatrenie č. 1/2009 podľa § 12 ods. 1, písm. d/ Stanov Poľovníckeho združenia BUKOVINA PONIKY o vylúčení žalobcu z poľovníckeho združenia. Týmto rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným z hrubého porušenia predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva a tým členskej disciplíny členov poľovníckeho združenia podľa § 12 Stanov Poľovníckeho združenia BUKOVINA PONIKY. Členská schôdza zároveň prihliadla na priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v skutku spáchanom dňa 17. júna 2009, keď spoločne s V. A. obaja ulovili jeleňa, pričom tento skutok spáchali úmyselne zo zisťných dôvodov. Kárne stíhaní uvedeným skutkom porušili § 31 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v platnom znení, pretože nemali a ani nemohli mať povolenku na poľovačku jelenej zveri. Ďalej porušili § 2 ods. 1, písm. a/ bod 9 Výhlášky č. 172/1975 Zb. v platnom znení, keď ulovili jeleňa v čase jeho ochrany, porušili § 30 ods. 1, písm. d/ a g/ zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v platnom znení a zároveň § 4 ods. 3 Výhlášky č. 172/1975 Zb. v platnom znení tým, že lovili raticovú zver v noci

za použitia umelého svetelného zdroja a súčasne porušili Výhlášku MPSR č. 229/2001 Z.z. o spôsobe kontroly ulovenej zveri.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na znenie ustanovenia § 244 ods. 1, 2, 3, O.s.p., § 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, na § 12 ods. 1 a 2 Stanov poľovníckeho združenia schválených na členskej schôdzi 29. augusta 2008 na chate Horalka, § 1 ods. 1 a 2, § 32 ods. 1 a 2 a § 34 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že konanie, ktoré sa napadnutým rozhodnutím kladie žalobcovi za vinu, je porušením § 12 stanov žalovaného, a teda hrubým porušením predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu súd skúma zákonnosť tak rozhodnutia, ako aj predchádzajúceho postupu výlučne z dôvodov uvedených v žalobe. Súd dôvody žaloby nenahrádza, nedopĺňa, nevyhľadáva ani nekonkretizuje. Žalobca ako dôvod nezákonnosti vidí to, že žalovaný vykonával kompetenciu orgánu činného v trestnom konaní, keď zisťoval a prešetroval skutok, ktorý by mohol byť trestným činom pytlactva a ani pritom nepostupoval v súlade so zásadou prezumpcie neviny a postupoval v rozpore so zásadami trestného konania. Žalovaný bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia občianskym združením zriadeným podľa zákona o združovaní občanov č. 83/1990 Zb.. Podľa § 3 tohto zákona práva a povinnosti členov združenia určujú stanovy. Žalovaný mal podľa vyššie cit. stanov v kompetencii rozhodnúť o tom, či žalobca porušil členskú disciplínu, na dodržiavania ktorej bol v zmysle stanov zaviazaný. Žalovaný, tak ako to vyplýva z výroku napadnutého rozhodnutia rozhodol o tom, že žalobca hrubo porušil členskú disciplínu porušením § 30 ods. 1 písm. d/ a g/ a § 31 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, ďalej § 2 ods. 1 písm. a/ bod 9 a § 4 ods. 3 vyhl. č. 172/1975 Zb.. Z obsahu stanov žalovaného vyplýva, že rozhodnutie o kárnom opatrení pre porušenie členskej disciplíny bolo zverené orgánom združenia a to v 1. stupni poľovníckemu výboru a v 2. stupni členskej schôdzi. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný rozhodoval v súlade s kompetenciami, ktoré mu podľa jeho vlastného vnútorného predpisu patria. Žalovaný si ako súčasť svojho vnútorného fungovania, ktorého úprava bola v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov plne v jeho kompetencii, upravil kreovanie svojich orgánov a tiež ich kompetencie. Tieto orgány sú zložené výlučne z jeho členov. V prípade žalovaného v počte 38. To znamená, že sú tvorené len osobami, ktoré majú k prípadnému účastníkovi kárneho konania vzťah. Z tohto pohľadu orgány združenia nemôžu napĺňať požiadavku nezávislosti či objektívnej nestrannosti, ktorú musí správny orgán v zmysle správneho poriadku napĺňať. Súd preto námietku žalobcu o tom, že rozhodoval ako člen výboru svedok, ktorý je z rozhodovania pre pomer k veci vylúčený, nepovažoval za dôvodnú. Žalobca ďalšie dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré mali spočívať vtom, že nebol dostatočne zistený skutkový stav, boli nesprávne vyhodnotené dôkazy a v nedostatočnosti rozhodnutia pre správne právne posúdenie veci, nekonkretizoval. Žalobca namietal aj nedostatky vo vykonávaní dokazovania, ktoré mali spočívať v tom, že sa žalovaný dopustil jednostranného hodnotenia dôkazov v jeho neprospech a nezaoberal sa dôkazmi na preukázanie, že žalobca žiadneho jeleňa nezastreľil a nevykonával žiadne dokazovanie na verifikáciu tvrdení svedkov ako aj v tom, že dôkazy predložené žalobcom boli en bloc vyhodnotené ako účelové a neboli vzaté do úvahy námietky žalobcu proti pravdivosti verzií M. S., Z. S. a Z. K.. Žalobca návrh žalovaného na vykonanie dôkazov výsluchom svedkov súdom dôrazne odmietol. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie bolo založené na vykonanom dokazovaní pred výborom poľovníckeho združenia a na členskej schôdzi. Z jednotlivých zápisníc zo zasadnutí prvostupňového orgánu zo dňa 29.06.2009, 05.07.2009, 31.07.2009 vyplýva, že žalovaný vykonával dokazovanie aj žalobcom predkladanými dôkaznými prostriedkami a tiež je v nich uvedené, ako tieto dôkazy vyhodnotil a akou úvahou sa pri tom spravoval. Rozhodovanie členskej schôdze spočíva v jej hlasovaní. Hlasujúci nezdôvodňujú svoje postoje, ale vyjadria ich hlasovaním. 32 z 38 členov žalovaného hlasovalo za potvrdenie prvostupňového rozhodnutia. Členská schôdza hlasovala potom, ako sa v plnom rozsahu oboznámila s výsledkami zisťovania a dokazovaním vykonaným poľovníckym výborom a tiež s jeho hodnotením dôkazov a potom

ako vypočula žalobcu, svedkov a oboznámila sa s knihou návštev poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobcu, ako je vyššie uvedené nie je v súlade s obsahom správneho spisu, konkrétne s obsahom a spôsobom vykonaného dokazovania zachyteného v obsahu správneho spisu.

Proti rozsudku krajského súdu v zákonom stanovenej lehote žalobca podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd dostatočne nevysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami a dôkazmi vo veci samej, tieto nevyhodnotil v potrebnom rozsahu. Rozsudok je nesprávny. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Zopakoval v plnom rozsahu tvrdenia zo žaloby ako i z odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu.

Uviedol, že rozhodnutiu členskej schôdze zo dňa 14. augusta 2009 predchádzalo rozhodnutie Výboru PZ Bukovina Poniky č. 1/2009 zo dňa 13. júla 2009, podľa ktorého výbor PZ Bukovina Poniky uznal žalobcu vinného z hrubého porušenia predpisov upravujúcich výkon práva poľovníctva a tým aj členskej disciplíny členov PZ podľa § 12 Stanov PZ Bukovina Poniky.

Dôvodil tým, že krajský súd sa nevyjadril k skutočnostiam uvádzaným žalobcom, že skutok, za ktorý bol uznaný vinným je vykonštruovaný zo strany M. S. a Z. S.. Jedná sa o skutkové zistenia, ktoré menovaní uviedli.

Poukázal na to, že podľa názoru prvostupňového súdu je v súlade s právom a právnymi predpismi ak v posudzovanom prípade hlasovala o okolnostiach skutku, zakladajúceho kárnu zodpovednosť člena PZ osoba, ktorá by mala byť z tohto hlasovania pre pomer k veci jednoznačne vylúčená. Členská schôdza dňa 14. augusta 2009 odmietla žiadosť žalobcu o prítomnosť splnomocneného právneho zástupcu žalobcu za účelom realizácie ústavného práva na právnu pomoc a zastupovanie pri rozhodovaní o práve žalobcu, čo je tiež nezákonné. Namietol zákonnosť takéhoto procesu.

Žalobca taktiež namietal nesprávnosť postupu a z toho vyplývajúcu nezákonnosť napadnutého rozhodnutia členskej schôdze a to hlavne z dôvodu porušenia práva žalobcu na právnu obranu, a to tzv. vyšetrovaním skutku bez možnosti obhajoby, vyšetrovaním skutku vykonávaním a vyhodnocovaním dôkazov nezákonným spôsobom, pretože napr. svedecké výpovede boli vykonávané, získavané a vyhodnocované bez toho, aby svedkovia boli poučení v zmysle príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že kárne orgány PZ rozhodujú nezávisle od rozhodnutí štátnych orgánov a môžu uložiť kárne opatrenie aj v prípadoch, keď štátne orgány zastavili stíhanie v dôsledku vyhlásenia amnestie alebo nezistili v konaní stíhaného trestný čin alebo priestupok, čo osobne žalobca považuje za zásadné porušenie zákonnosti a spravodlivosti postupu akéhokolvek orgánu, nielen orgánov PZ, pretože tu absentuje skutkový (kauzálny) podklad pre rozhodnutie, pretože nikto nemôže byť postihnutý za skutok, ktorý nespáchal a nedopustil sa ho. Samotné znenie § 12 ods. 1, 2 Stanov žalovaného predpokladá uloženie najvyššej sankcie v prípade hrubého porušenia povinností vyplývajúce z členstva v PZ spôsobom uvedeným v tomto ustanovení Stanov, pričom v prípade žalobcu toto preukázané nebolo, pretože skutkové zistenia na podklade ktorých bol vyslovený právny záver, sú neexistentné.

Taktiež súd nepreskúmal predložené argumenty ohľadne hlasovania členov PZ, resp. skutočnosť, prečo údajní hlavní svedkovia predmetného skutku nezasiahli v prípade vedomosti o nezákonnom konaní proti tomu tak, ako to bolo ich povinnosťou.

Uviedol, že trvá na preskúmaní predmetného rozhodnutia súdom ako objektívnou vyššou autoritou z dôvodu že je nezákonné, aby sa na priamom rozhodovaní o vylúčení žalobcu z PZ zúčastnila osoba, ktorá je priamo zainteresovaná a zaujatá (M. S.).

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Rozsudok krajského súdu je dostatočne odôvodnený a súd sa vysporiadal so všetkými dôvodmi žalobcu uvedenými v žalobe. Tvrdenia žalobcu sú ničím nepodložené a neboli v súdnom konaní žiadnym spôsobom preukázané.

Uviedol, že v čase rozhodovania členskej schôdze o vylúčení žalobcu z PZ sa na žalovaného vzťahoval zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Stanovy žalovaného sú identické so stanovami SPZ, schválenými IX. Snemom dňa 27. októbra 2007 a MP SR pod č. 4854/2007-720 zo dňa 26. novembra 2007 v súlade s vtedy platným zákonom č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Žalovaný je dobrovoľným združením občanov a o členstve a nečlenstve rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov členskej základne. Členstvo v poľovníckom združení nie je zo zákona nárokovateľné a vymožiiteľné. Dôvody vylúčenia sú plne v kompetencii členskej základne. Vylúčenie občana zo združenia je rozhodnutím členskej základne, ktoré je jej vnútorným rozhodnutím a nepodlieha iným zákonom. Zákon ponecháva združeniam voľnosť v úprave svojho vnútorného fungovania v rámci stanov a žiadnym spôsobom neobmedzuje združenie pri úprave jeho vnútorného fungovania.

Súd tak správne vyhodnotil, že žalovaný rozhodoval v súlade so svojimi kompetenciami. Žalobca mal možnosť sa v konaní vyjadriť, svoje právo využil, či už v rámci konania pred výborom PZ ako aj v konaní o odvolaní pred členskou schôdzou PZ, čo vyplýva zo zápisníc, kde je uvedené, že žalobca dostal priestor na obhajobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <., a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 17. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V intenciách ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Preskúmavanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 250i ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250i ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 250j ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku správne orgány sú viazané právnym názorom súdu.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd sa pri rozhodovaní riadil vyššie citovanými ustanoveniami zákona.

Podľa § 12 ods. 1 Stanov poľovníckeho združenia schválených na členskej schôdzi 29. augusta 2008 na chate Horalka:

1/ členovi PZ, ktorý porušil povinnosti vyplývajúce z členstva v PZ a na nápravu vzhľadom na závažnosť porušenia nepostačuje pohovor, môže výbor PZ podľa miery zavinenia a ostatných okolností uložiť tieto druhy kárnych opatrení: a/ pokarhanie pred výborom PZ, b/ dočasné obmedzenia lovu zveri v revíri (druhu, pohlavia zveri alebo spôsob lovu) na dobu 1 až 5 rokov, c/ zníženie podielu na výsledku hospodárenia PZ za bežný rok na dobu 1 až 5 rokov, d/ vylúčenie z PZ,
2/ vylúčiť z PZ možno len člena, ktorý hrubo alebo opätovne do 5 rokov od predchádzajúceho právoplatného kárneho opatrenia uloženého PZ porušil Stanovy SPZ, interné predpisy PZ alebo právne predpisy upravujúce výkon práva poľovníctva a predpisy súvisiace s výkonom práva poľovníctva, alebo si dlhodobo neplní povinnosti voči PZ, alebo konal v rozpore so záujmami PZ.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, resp. v opravnom prostriedku, a to z hľadiska, či uvedené procesné pochybenie je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány -výbor PZ ako i členská schôdza - správne aplikovali ustanovenia Stanov na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočne správne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku k námietkam žalobcu uvedeným v odvolaní doplnia nasledovné:

Odvolací súd poukazuje na námietku žalobcu týkajúcu sa nemožnosti účasti právneho zástupcu na členskej schôdzi Poľovníckeho združenia Bukovina Poniky konajúcej sa dňa 14. augusta 2009 ako na námietku, ktorá nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, nakoľko v danom prípade na konaní členskej schôdze sa nejednalo o právne posúdenie veci ale o zisťovanie skutkových okolností predmetného prípadu vzhľadom na zákonnosť rozhodnutia výboru PZ.

Námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu nemohli spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Tieto námietky považuje odvolací súd za právne irelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci. Krajský súd vydal správne a zákonné rozhodnutie.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..
O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.